

Budućnost

Izraela

i svijeta

Budućnost Izraela i svijeta

Svim je jasno da čovjek danas živi u svijetu koji se brzo mijenja. Gotovo sve moćne europske nasljedne vladarske kuće iz razdoblja prije 1914. zamijenili su drugi oblici vlasti, a velik dio stanovništva na Zemlji podlegao je kontroli različitih vrsta diktatura. Razdoblje koje je započelo izbijanjem Prvog svjetskog rata u velikoj je mjeri bilo razdoblje općeg propadanja i fragmentacije svjetskih vlada. Ipak, to nije sasvim tako, jer je tijekom istog razdoblja rođeno mnogo novih naroda.

Jedan od njih je Izrael. Možda bi bilo točnije reći da je Izrael ponovno rođen, jer je taj narod prije bio nacija sa svojom vladom. Međutim, drevna nacija Izrael uživala je posebnost koja nije bila istinita za nijedan drugi narod na zemlji, prije ili poslije, u tome što je njezina vlada funkcionirala pod Božjim vodstvom. O kraljevima Izraela u Bibliji se govori kao o onima koji sjede na "prijestolju Gospodnjem". 1. Ljetopis 29,23

Posljednji kralj Izraela bio je Sedekija. (Ezekiel 21,25-27).

Godine 606. pr. Kr. Zedekiju je svrgnuo kralj Nabukodonosor, a cijeli je narod odveden u zatočeništvo u Vavilon. To je zatočeništvo trajalo

sedamdeset godina. U međuvremenu su Vavilon osvojili Medi i Perzijanci, a bio je to kralj Kir Veliki iz Perzije koji je izdao edikt o oslobođenju kojim je Izraelcima dopušten povratak u svoju zemlju, ali ne i ponovno uspostavljanje vlastite vlasti.

Od tog vremena nadalje, Izrael je i dalje bio podložan narod, vazal onoj naciji koja je kontrolirala njihovu zemlju, a u vrijeme Isusa to je bilo Rimsko Carstvo. U godinama od 69. do 73. poslije Krista, Tit, vođa rimskih legija, opkolio je i konačno uništio Jeruzalem. Tada su Izraelci koji nisu bili uništeni u ovom strašnom kušnju bili raspršeni po cijelom svijetu.

Ova je situacija trajala stoljećima sve do danas i židovski je narod naziva razdobljem svoje Diaspore.

Prijavljena dijaspora

Mojsije, zakonodavac Izraelov, prerekao je ovo raspršivanje Izraelaca među narodima i njihovo ponovno okupljanje, kao što smo vidjeli da se događa tijekom proteklog stoljeća. Ovo je proročanstvo zabilježeno u Ponovljenom zakonu 29,24 i 30,1-6.

Posljednji dio proročanstva glasi: "Gospodin, tvoj Bog, vratit će te u zemlju koja je pripadala tvojim precima i ponovno ćeš posjedovati tu zemlju. Tada će te učiniti još prosperitetnijima i brojnijima od tvojih predaka! Gospodin, tvoj Bog, promijenit će tvoje srce

i srca svega tvog potomstva, da biste Ga ljubili svim svojim srcem i svojom dušom i da biste živjeli!".

Mojsije je također prerekao koliko će dugo trajati razdoblje gubitka neovisnosti i raspršenja Izraela. Kao što smo vidjeli, Izrael je bio narod pod Bogom i zbog toga je bio podložen disciplinskim mjerama zbog nepravde. Mojsije se odnosi na određene korektivne kazne kojima će biti podložni, a zatim dodaje: "Ako mi i nakon svega ovoga ne budete slušali, kaznit ću vas za vaše grijehе sedmerostruko." Levitski zakonik 26,18

Ovo upozorenje o kazni "sedam puta više" ponavlja se četiri puta. Istraživači proroštva vjeruju da je ovo mjera vremena. Simbolično "vrijeme", kako Svetopisamski tekstovi navode, razdoblje je od 360 godina, a sedam takvih razdoblja ukupno bi iznosilo 2.520 godina. Biblijski ključ ove metode računanja zabilježen je u Ezekielu 4:4-6. Budući da Mojsijeva proročanstva navode da je ovo trebala biti konačna kazna, vjerujemo da je razumno zaključiti da je započela gubitkom njihove nacionalne neovisnosti 606. pr. Kr., s obaranjem njihovog posljednjeg kralja, Sedekije.

Brojanjem 2.520 godina od 606. pr. Kr. dolazimo do 1914. g. po Kr. Tada je započeo Prvi svjetski rat. Iz tog sukoba proizašlo je istjerivanje Turaka iz Jeruzalema i Palestine od strane britanskog generala Allena, čuvena Balfourova deklaracija i otvaranje pradomovine za židovske izbjeglice i pionire iz svih

zemalja. To je rezultiralo ulivanjem novog života i nade u cionistički pokret.

Iako je bilo privremenih zastoja raznih vrsta, Židovi su nastavili s obnavljanjem regije i migracijom u svoju drevnu domovinu. Iz toga je proizašlo rođenje nove Države Izrael 1948. godine. Dakle, može se reći da je 1914. godine, nakon 2520 godina, započeo niz događaja koji su doveli do nacionalne neovisnosti ovog biblijskog i povijesnog naroda.

Vremena pogana

Pun značaj oslobođenja Izraela od 1914. godine jasnije se vidi ako se uzme u obzir proročanstvo Isusa, kojega većina vodećih Židova danas priznaje kao istaknutog učitelja i proroka. Učenici su ga ispitali o kraju sadašnjeg doba. Dio Isusova odgovora bio je: "Jeruzalem će biti gaziokano od poganih sve dok ne istekne vrijeme poganih." (Luka 21:24). U vrijeme ove proroštva židovska je nacija, simbolično nazvana "Jeruzalem", bila "gazena" od strane pogana, i to je trebalo trajati sve dok se "vrijeme pogana" ne ispuni.

Istovremeno s obaranjem posljednjeg izraelskog kralja 606. godine pr. Kr., prorok Daniel, tumačeći proročki san koji je Gospodin dao babilonskom kralju, prerekao je nasljedstvo četiriju svjetskih sila, počevši od Babilona.

Druga od njih bila je Medo-Perzija; treća, Grčka; a četvrta, Rim. Podjela Rimskog Carstva na različite europske države kakve su postojale prije 1914. godine bila je prikazana prstima kipa. Danijel 2:31-45

Kralju Nabukodonosoru Danijel je rekao: "Bog nebeski dao ti je kraljevstvo, moć, snagu i slavu."

(stih 37). To ne znači da je Nabukodonosor sjedio na Gospodnjem prijestolju, kao što je bio slučaj s kraljevima Izraela. Jednostavno je bilo da, počevši od tada s Vavilonom, Božje vladanje nad zemljom neće biti ometano od strane pogana, i da će pogansko gospodstvo obuhvatiti čak i Božji vlastiti narod, Izraelce.

Međutim, to se nije trebalo nastaviti neograničeno. Danijelovo proročanstvo ukazivalo je na to da će to trajati samo do kraja podijeljenog Rimskog Carstva – "dana ovih kraljeva", kako je prikazano prstima kipa. (stih 44). Tada će Bog nebeski uspostaviti kraljevstvo, odnosno vlast, koja će "trajati zauvijek". To je referenca na odavno obećano kraljevstvo Mesije.

Razdoblje koje je Isus opisao kao "vremena poganâ" istovremeno je s "sedam puta" Izraelovog gubitka nacionalne neovisnosti. To znači da su i vremena poganâ također dosegla svoj proročki kraj 1914. godine. Biblijska proročanstva o vremenu ukazuju na skromni početak događaja na koje se odnose, a ne na njihovo dovršenje. Prvi svjetski rat, koji je započeo 1914., označio je početak potpunog

pada podijeljenih ostataka starog Rimskog Carstva. Također je doveo do nacionalnog suvereniteta Izraela.

Nacija Izrael danas je slobodna zemlja. Izraelci više nemaju vlastitu vladu. Izrael je nacija među nacijama svijeta, više nije vazal Rima niti bilo koje druge nekršćanske sile. Ima populaciju od preko šest milijuna Židova i može se pohvaliti trećim najvišim životnim standardom u Aziji. Među vodećim je zemljama svijeta u mnogim područjima djelovanja. Nacija Izrael nije bez svojih poteškoća; vodila je nekoliko ratova nakon 1948. kako bi sačuvala svoju slobodu. Unatoč tome, Izrael ostaje slobodna zemlja i čak je ojačao, do te mjere da se sada smatra jednom od najmoćnijih nacija na svijetu. Događaji koji su doveli do toga započeli su na kraju "sedam puta" koje je prerekao Mojsije.

Događaji koji su uslijedili

Mnogi važni događaji u životu Izraelaca kao naroda tijekom razdoblja njihovog uspinjanja do slobode među narodima također su prorekli u Bibliji. Jedan od proročkih izraza koji to opisuju jest da će Bog "ponovno dovesti" njihovo "ropstvo". Ovaj izraz pojavljuje se u Joelu 3,1–2, gdje Gospodin kaže: "U one dane i u to vrijeme, kad vratim sužanjestvo Judino i Jeruzalema, okupit ću sve narode i spustit ću ih u dolinu Jošafata i ondje ću suditi njima zbog moga naroda i baštine svoje, Izraela, kojega su razasuli među narodima i podijelili moju zemlju."

Važno je napomenuti da riječ "robija" u ovom biblijskom odlomku, prema Strongovoj konkordanciji, znači "prijasnje stanje blagostanja".

U stihovima 9-14 ovog poglavlja prorečeno je ratno okupljanje poganskih naroda, a "dolina Josafatova" opisana je kao "dolina odluke". U ovom okupljanju naroda priprema se za rat u kojem, simbolički govoreći, kaže se da narodi kuju svoje "plužne vršidle u mačeve" i svoje "sjekače za žito u koplja". Svjedočili smo tome u razdoblju koje je započelo 1914. godine, a proroštvo ukazuje da će upravo u to vrijeme Gospodin "ponovno donijeti" "ropstvo", odnosno nekadašnji prosperitet, svoga naroda. Zapravo, uspjeh Izraela i njihov relativni prosperitet tijekom tog razdoblja uzrokovali su da se mnoge nacije okupe protiv njih.

Jednako je upečatljivo proroštvo koje spominje činjenicu da će Gospodin imati "spor s narodima" u vezi sa svojim narodom i njihovom zemljom. (Jeremija 25,31). Stih 2. Joela 3. spominje podjelu zemlje. I to se dogodilo, jer znamo da se poganske nacije nisu pridržavale obećanja sadržanih u Balfourovoj deklaraciji i riješile su sporove ograničivši Izrael na manje od polovice zemlje koju je Bog obećao. Iako je Izrael povratio dio te zemlje, i dalje kontrolira samo dio onoga što im je Bog dao. Postanak 13:14,15

"Strah" a ne "Mir"

I druga proročanstva također otkrivaju da će razdoblje ponovnog okupljanja Izraela biti ispunjeno mnogim teškoćama. Jeremija je napisao: "Doći će dani, govori Jahve, kad ću vratiti u zatočeništvo svoj narod Izrael i Judu, . . . i vratit ću ih u zemlju koju sam dao njihovim ocima, i oni će je posjedovati. . . .

Jer ovako veli Gospod: Čuli smo glas drhtanja, straha, a ne mira. . . . Jao! Jer taj je dan velik, da mu nema drugoga; to je vrijeme Jakovljeve nevolje; ali on će se iz njega spasiti." Jeremija 30:3-7

Značenje ovog proročanstva je jasno. Naglašava da čak i kada dođe vrijeme da se ovaj povijesni narod vrati u svoju zemlju, oni će iskusiti strah i drhtanje – da to za njih neće odmah biti vrijeme mira i sreće.

Za početak,

među Židovima je zavlдалo veliko veselje zbog Balfourove deklaracije i njezine naknadne provedbe mandatom Lige naroda. Taj je mandat poduzeo osigurati Izraelcima dom u njihovoj Obećanoj zemlji. Na vrlo određen način, započeo je njihov povratak iz dugog ropstva.

Međutim, nedugo zatim Židovi u Njemačkoj, Austriji i Poljskoj bili su žestoko progonjeni od strane Hitlerovog režima. Taj je progon pojačan i nastavio se tijekom Drugog svjetskog rata, tijekom kojeg se dogodio gotovo nezamisliv holokaust, u kojem je

ubijeno 6 milijuna Židova, a bezbroj drugih ostalo je bez doma.

U međuvremenu, zbog arapskog protivljenja, vrata njihove obećane zemlje zatvorena su za daljnju imigraciju — zatvorena u vrijeme kada je ovom patniku narodu domovina trebala više nego ikad prije. Doista, to je bio "glas drhtanja, straha", koji su čuli, a ne glas mira.

Drugo proročanstvo koje na općenit način svjedoči o istoj neobičnoj kombinaciji okolnosti glasi: "Doći će dani, navodi Gospodin, kada se više neće govoriti: 'Koliko je živ Gospodin, koji je izveo Izraelce iz Egipta!', nego će se reći: 'Koliko je živ Gospodin, koji je izveo Izraelce iz zemlje sjevera i iz svih zemalja u koje ih je raspršio.

Jer ću ih vratiti u zemlju koju sam dao njihovim precima. A sada ću poslati mnoge ribare, kaže Gospod, i oni će ih uloviti. Nakon toga ću poslati mnoge lovce, i oni će ih uloviti." Jeremija 16,14-16

Ovo proroštvo ukazuje na to da će, kada dođe vrijeme za povratak Izraelaca u svoju zemlju, biti poduzeti naponi da ih se potakne na povratak.

Gospodin je rekao da će poslati "ribare" da ih "ulove". To je vrlo vjerojatno ispunila cionistička organizacija, koju je 1896. godine osnovao pokojni Theodor Herzl. Ribari koriste mamac da privuku ribu, a tijekom mnogih godina cionistička je organizacija

ukazivala zašto bi Židovi trebali otići u svoju zemlju i na prednosti koje bi imale ako to učine.

Međutim, ovim metodom nije uspjelo privući mnogo Izraelaca da odu u Obećanu zemlju, iako se danas Herzl u modernom Izraelu smatra velikim uglednikom. Jedan od dirljivih prizora ondje je spomen-vrt u čast Herzlu. Kameni prilaz do njegovog groba simbolizira postepeni napredak židovske države. Herzlov rad nije bio uzaludan.

Proročanstvo navodi da će Gospodin također poslati "lovce, i oni će ih loviti". Ovdje se sugeriraju snažnije metode. Među njima se bez sumnje treba ubrojiti gorko progonstvo pod Hitlerom tijekom Holokausta. Ova metoda progona pojačavala je intenzitet sve dok gotovo svi Židovi Europe koji nisu bili ubijeni nisu poželjeli svoj dom i bili nestrpljivi otići tamo kada im se ukazala prilika.

Drugo proročanstvo koje je u tom smislu vrlo primjereno glasi: "Tako mi života, govori Gospodin Bog, doista s rukom moćnom i opruženom i izlivenom gnjevom vladat ću nad vama: I izvest ću vas među narode i sabrat ću vas iz zemalja u kojima ste razasuti, rukom moćnom i opruženom i izlivenom gnjevom.

I dovest ću vas u pustinju naroda." Ezekiel 20:33-

Bilo je mnogo "gnjeva" očitovanog tijekom godina od 1914. u vezi s nastojanjima Izraelaca da se isele iz raznih zemalja u kojima su bili nastanjeni i da si osiguraju novi dom u zemlji obećanja. Kao što je predviđeno, čak su i oni koji su ondje u "pustinji naroda", u smislu da dijele s cijelim ljudskim rodom nevolju i nesigurnost ovoga kaotičnog razdoblja u ljudskoj povijesti. Još nisu pronašli mir i sigurnost.

Vraćeni iz mača

U 38. poglavlju Ezekielove proročanske knjige iznosi se pregled uvjeta koji će prevladavati u Izraelu, a koji su još uvijek budući.

Narod je opisan kao miran i siguran, odnosno pouzdan, nakon što je "izveden iz mača" (stih 8). Danas je Izrael, kao nacija među ostalim nacijama svijeta, velik dio svog sadašnjeg položaja stekao tijekom ratova i vojnih sukoba te i dalje ovisi o svojoj vojnoj snazi za sigurnost u ovom svijetu ugroženom ratom.

Ezekielovo proročanstvo otkriva da će u nekom trenutku nakon njihovog povratka u zemlju agresivna vojska s "sjevera", pod vodstvom simboličkog lika po imenu "Gog", iz zemlje Magog, pokrenuti napad na Izraelce, što prijeti njihovim uništenjem. Proročanstvo otkriva da će, kada se to dogodi, Bog intervenirati u korist svoga naroda i osloboditi ih od njihovih neprijatelja.

To će oslobođenje biti tako upečatljivo i tako očito od Gospodina da će rezultirati time da njegovo ime postane "poznato pred mnogim narodima". Ezekiel 38:2,14-23

Ovom demonstracijom Božje zaštite nad njima, Izraelci će shvatiti da je njihov povratak obećanoj zemlji ostvaren Božjom providnošću.

Gospodin je prorekao: "Tako ću posvjedočiti svoje sveto ime pred svojim narodom Izraelom." (Ezekiel 39,7). Od tog trenutka nadalje Izraelci će se za smjernice u svojim poslovima obraćati svome Bogu, a svijet općenito znat će da je Bog izbavio svoj narod i da nad njim vlada Mesija.

Novi kralj

Kada je posljednji kralj Izraela, Sedekija, svrgnut, Gospodin je rekao: "Ukloni diadem i skini krunu: neće biti kao što je bilo: Mali će biti uzvišen, a veliki ponizan. Preokrenut ću, preokrenut ću, preokrenut ću to: Kruna se neće vratiti dok ne dođe onomu kome pripada; njemu ću je dati" (Ezekiel 21:25-27). Onaj "kome pripada" je Izraelov Mesija, sljedeći koji će sjesti na Davidov tron nakon svrgavanja Sedekije.

Izaija je prorekao rođenje Mesije i njegovo uzdignuće na vladavinu nad Izraelom i svijetom.

"Jer nam se dijete rodilo, sin nam je darovan. Vlast će počivati na njegovim ramenima. I nazvat će ga: Čudesni Savjetnik, Silni Bog, Vječni Otac, Knez Mira. Vlast njegova i mir njegov nikad neće prestati. Vladat će pravedno i po pravdi s prijestolja svojega praoca Davida u vječnost. Strastvena predanost Gospodina, Vojske nebeske, učinit će da se to dogodi!". Izaija 9,6-7

Prorokujući dalje o Mesiji, Izaija je napisao: "Car će kraljevati u pravednosti, a knezovi će vladati po pravdi. Tada će pravda prebivati u pustinji, a pravednost će ostati na plodnom polju. A djelo pravednosti bit će mir, a plod pravednosti – tišina i sigurnost zauvijek. A narod moj prebivat će u mirnom prebivalištu, u sigurnim domovima i u mirnim odmaralištima." Izaija 32,1.16-18

Sav Izrael

Naše razumijevanje budućeg blagoslova kojim će uživati Izrael i svijet bilo bi daleko od slavne stvarnosti iznesene u Svetom pismu kad bi se ti blagoslovi ograničili na one koji žive u vrijeme kada Mesija uspostavi svoju vlast ili na one koji bi se mogli roditi od tog vremena nadalje. Božja obećanja dana su svemu Izraelu, svakoj generaciji Izraelaca.

U te obećanja spada i Theodor Herzl, kao i tisuće njegovih suvremenih cionista koji su se nadali i trudili za obnovu Izraela u njihovoj zemlji, iako sada spavaju u smrti.

Kroz sve stotine iscrpljujućih godina Dijaspore postojali su gorljivi, bogobožni Židovi koji su čeznuli i molili se za oslobođenje Izraela od podložnosti poganskim narodima. Zaplakana stijena u Jeruzalemu živahan je podsjetnik na očaj s kojim su potišteni Izraelci podnosili svoje frustracije dok su čekali neki dokaz da ih njihov Bog još uvijek voli i da će ih u svoje vrijeme izvući. Međutim, i oni sada svi spavaju u smrti.

Sudbina Izraela, čak i prije Raspršenja, nije uvijek bila sretna. Bilo je razdoblja kada je narod uživao određenu mjeru prosperiteta i mira, ali i drugih kada je bio iscrpljen ratom i potlačen. Međutim, i za njih su vrijedila Božja obećanja o mesijanskim blagoslovima, a ipak su umrli bez ikakvih dokaza o njihovom ispunjenju.

Mojsije je rekao generaciji Izraelaca svoga vremena: "Gospodin, Bog tvoj, uzdat će ti proroka kao što sam ja, iz tvoje braće; poslušajte ga." (Ponovljeni zakon 18,15). Ovo je još jedno obećanje o dolasku Mesije.

Međutim, oni kojima je to obećano svi su umrli. No, ovo i druga mesijanska obećanja bit će ispunjena njima i svakoj generaciji Izraelaca, jer će uskrsnuti od mrtvih.

Postoje mnoga obećanja koja nas u to uvjeravaju. U molitvi Bogu Izraelovu, Mojsije je rekao, kako je

zapisao psalmist: "Ti vraćaš ljude u prah i govoriš: Vratite se u prah, vi smrtnici!"

. (Psalmi 90,3). Gospodin je rekao proroku Danijelu da će oni koji "spavaju u prašini zemaljskoj oživjeti". (Danijel 12,2). Obnova života za sve Izraelce obećana je u Ezekielu 16,55. Obećanje da će djeca biti oživljena iz smrti zabilježeno je u Jeremiji 31,15-17.

O vremenu Mesijeva kraljevstva, prorok Izaija je napisao: "Zato ovako veli Gospod, koji je otkupio Abrahama, potomstvu Jakovljevu: Jakov se više neće postidjeti, lice im se više neće uvelo. Kad među njima ugledaju djecu svoju, djelo mojih ruku, tada će sveto držati moje ime; sveto će držati svetost Sveca Jakovljeva i strahopoštovati Boga Izraelova.

Neumoljivi u duhu razumjet će; prigovarači će primiti pouku." Izakija 29:22-24

Poput svih članova pale i umiruće vrste, lice Jakovljevo požutjelo je od bolesti i starosti te je naposljetku umro. Prema proročanstvu Izaijino, međutim, on će biti vraćen u život i vidjet će svoje "sinove" iz svakog naraštaja, sve do danas. Tada mu lice neće "pobijeliti", jer to će biti obećano vrijeme zdravlja i vječnog života, kao i mira i sigurnosti za Jakova i sve Izraelce, te za cijeli ljudski rod.

Budući knezovi Izraela

U već citiranoj proročanskoj riječi o Mesiji, Izaija je prorekao: "Car će kraljevati u pravednosti, a knezovi će vladati po pravdi."

(Izaija 32,1). Psalmist je prorekao da će "oci" Izraela postati "princeze po svoj zemlji". (Psalmi 45,16). Gospodin je prorekao: "Vratit ću ti tvoje sudce kao nekad, tvoje savjetnike kao na početku. Tada ćeš se zvati Grad pravednosti, Vjerni grad." Izaija 1,26

U ovoj posljednjoj proročanskoj objavi Izraelci su podsjećeni na različite načine na koje ih je Bog vladao. Prvo, pod vodstvom Mojsija, bili su njegovi pomoćnici, "savjetnici". Zatim je uslijedilo razdoblje od 450 godina tijekom kojeg su njima vladali suci. Nakon toga uslijedilo je razdoblje kraljeva. David je uspostavio svoju vlast u Jeruzalemu, koji se smatrao njihovim glavnim gradom. U mesijanskoj vlasti postojat će pandan savjetnicima i sucima, koji će predstavljati kralja — Mesiju. Zajedno će oni od tada biti Izraelov "grad pravednosti, vjerni grad".

Oni koji će služiti kao "knezovi" Izraela, predstavljajući Mesiju, bit će drevni vjernici iz svakog naraštaja koji su se pokazali vrijednima ovog visokog povjerenja koje će im biti ukazano. Među njima će se, naravno, isticati njihovi nekadašnji pravedni vođe i proroci – njihovi "oci". Oni će biti iznimno kvalificirani da predstavljaju Mesiju! Bio je tu veliki zakonodavac Mojsije, koji je položio svoj život služeći svom narodu.

Bio je tu i Daniel koji je, kao hebrejski zarobljenik u Vavilonu, služio kao premijer.

U posljednjoj poruci Danielu, Gospod je rekao: "A ti, idi svojim putem do kraja. Odmori se, i potom, u posljednjim danima, uskrsnuti ćeš da primiš svoje nasljedstvo koje ti je određeno." (Danijel 12,13).

"Kraj dana" na koji se ovdje misli jest kraj dugog razdoblja progona Božjeg naroda. Obećanje je da će Daniel biti vraćen u život i da će tada stajati na svojem dijelu, nesumnjivo kao jedan od izraelskih knezova u mesijanskoj vladi.

Psalmist je prorekao: "Bog vlada nad narodima, Bog sjedi na prijestolju svoje svetosti. Skupili se knezovi naroda, narod Boga Abrahamova, jer štitovi zemaljski pripadaju Bogu; on je visoko uzvišen." (Psalmi 47:8, 9).

Dalje čitamo o "štitovima" ili zaštitama naroda u Mesijanskom kraljevstvu: "Neće nauditi niti uništavati na svoj gori mojoj svetoj [kraljevstvu]: jer zemlja će biti puna spoznaje Gospodnje, kao što vode prekrivaju more." Izakija 11,9

"U onaj dan", nastavlja Izakija, "nasljednik Davidova prijestolja bit će stijeg spasenja svemu svijetu.

Narodi će se okupiti oko njega i boravište njegovo bit će slavno. U onaj dan Gospodin će ponovno pružiti ruku da povрати ostatak svoga naroda — one koji su ostali u Asiriji, i u Egiptu, i u Patrosu, i u Kušu, i u Elamu, i u Šinearu, i u Hamatu, i na otocima morskim.

Podignut će stijeg među narodima i sabrat će izgnanike Izraelove. Sabrat će raspršeni narod Judin s krajeva zemaljskih." Izakija 11,10-12

Broj Izraelaca sada okupljenih u zemlji koju im je Bog obećao samo je mali dio ukupnog broja koje će Gospodin naposljetku obnoviti. Doista, Sveto pismo otkriva da će Mesijevo vladanje trajati tisuću godina.

Tijekom tog vremena, kao što smo vidjeli, čak će i oni koji su sada zarobljeni u smrti biti vraćeni u život, i Izraelci i pogani. Doista, budućnost Izraela i svijeta je slavna — blistava poput Božjih obećanja!

Potvrda u Novom zavjetu

Za Isusove sljedbenike Novi zavjet je objašnjenje i potvrda Starog zavjeta, čije su prve pet knjiga židovska Tora. Novi zavjet predstavlja Isusa kao obećanog Mesiju, onoga koji je trebao sjesti na Davidov tron. (Luka 1:31-33). Iako je Isus umro kao Otkupitelj svijeta, uskrsnuo je od mrtvih božanskom moći, čime je potvrdio našu vjeru u sva Božja obećanja da će vratiti mrtve u život. Djela apostolska 17,31.

Osnovno za svakog Židova jest obećanje koje je Bog dao Abrahamu da će kroz njegovo sjeme biti blagoslovljene "sve obitelji zemaljske". (Postanak 12,3; 22,15-18).

Novi zavjet predstavlja Isusa kao to obećano "sjeme" blagoslova. Pavao je napisao: "Obećanja su dana Abrahamu i njegovu sjemenu. Ne kaže: 'I sjemenima', kao da ih je mnogo, nego kao da je samo jedno: 'Tvojem sjemenu', a to je Krist." Galaćanima 3,16

Novi zavjet objašnjava da je Isus, nakon što je svojom smrću osigurao otkupljenje svijetu, ne samo uskrsnuo od mrtvih, već je i uzvišen na razinu života višu od ljudske, tako da je sada, poput anđela i poput velikog Stvoritelja svemira, nevidljiv ljudskim očima. Stoga će on biti moćan, ali nevidljiv, vladar svijeta. Kološanima 1,15; 1. Timoteju 1,17

Pišući Kristovim učenicima, Pavao je rekao: "Jer svi ste vi, koji ste se krstili u Krista, obukli Krista. Nema ni Židova ni Grka, nema ni roba ni slobodnjaka, nema ni muškoga ni ženskoga; jer ste svi jedno u Kristu Isusu. A ako pripadate Kristu, onda ste Abrahamovo sjeme i nasljednici prema obećanju." Galaćanima 3,27-29

To jednostavno znači da će istinski, samopožrtveni Isusovi sljedbenici biti nagrađeni povlasticom sudjelovanja u njegovu duhovnom kraljevstvu i, zajedno s njim, sudjelovanja u djelu blagoslivljanja

svih obitelji zemaljskih, kao što je obećano Abrahamu. U Hebrejima 3,1-6, Apostol Pavao objašnjava da kao što je Mojsije bio vjeran nad svojom "kućom", tako postoji i druga "kuća" nad kojom je Isus vjeran, a oni koji su u Isusovoj kući sudionici su "nebeskog poziva", što znači da oni trebaju biti dio nevidljive vladajuće Božje kuće.

U 11. poglavlju Poslanice Hebrejima apostol Pavao dodatno skreće pozornost na obje skupine. Navodi mnoge od drevnih vjernika i opisuje neke od nevolja koje su podnijeli da bi bili dostojni "boljeg uskrsnuća" (stih 35). Na to dodaje da "oni bez nas [iz duhovne kuće] ne bi bili dovršeni" (stih 40). Stoga, dok su drevni vjerni sluge Božji najprije dokazali svoju odanost i dostojnost služiti u mesijanskom kraljevstvu, oni moraju čekati, u snu smrti, na dovršenje duhovnog "sjemena" Abrahamova prije nego što budu uzdignuti u savršenstvo života kako bi započeli svoj posao kao "knezovi po svoj zemlji".

Zemaljsko "sjeme" uglavnom se sastoji od prirodnih potomaka Abrahama, dok će se duhovno sjeme sastojati i od Židova i od pogana. Doista, ta je prilika prvenstveno pripadala isključivo narodu Izraelu, a nakon njihovog odbijanja Isusa proširena je i na druge.

Glavni uvjet za one koji će služiti u bilo kojoj ulozi u Mesijanskom kraljevstvu jest predanost srca Gospodinu, odanost božanskim načelima pravednosti, za koja bi bili spremni umrijeti ako bi ih

se pozvalo na to. To je bila osobina svih drevnih pravednika. Bilo je to istinito za Isusa i istinito je za sve njegove vjerne sljedbenike.

Uspostava Kraljevstva

Učenja Biblije možemo jasno razumjeti samo ako razmatramo i vjerujemo njezinim brojnim obećanjima o uskrsnuću mrtvih. Ako naša vjera može uhvatiti ta obećanja i vjerovati im, tada Biblija ima poruku sigurnosti i utjehe za nas. To je osobito istinito u pogledu njezinih proročanstava koja se odnose na uspostavu i djelovanje Mesijanskog kraljevstva.

Da bi kraljevstvo postalo stvarnost, najprije je bilo potrebno da Isus uskrsne od mrtvih, jer on treba biti vrhovni vladar u tom kraljevstvu. Zatim, kako Novi zavjet otkriva, oni koji trebaju s njim dijeliti u duhovnoj fazi kraljevstva također moraju uskrsnuti od mrtvih. U svakoj generaciji od Isusova doba do danas, neki su dokazali svoju dostojnost za takvu visoku čast.

O ovoj skupini čitamo: "Blago i sveto je onaj tko ima udjela u prvom uskrsnuću: . . . bit će svećenici Boga i Krista i vladat će s njim tisuću godina." Otkrivenje 20,6.

Zatim, kao što smo već napomenuli, i Drevni dostojni, koji će biti ljudski predstavnici božanskog Krista, također će trebati uskrsnuti od mrtvih. Isus je svjedočio o njima:

"Kažem vam, mnogi će doći od istoka i zapada i sjesti sa Abrahamom i Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom." (Matej 8,11). Luka u svom izvještaju o tome dodaje: "svi proroci", i objašnjava da će ljudi doći od sjevera, juga, istoka i zapada te sjesti pred njima kao njihovim učiteljima "u kraljevstvu Božjem". Luka 13:28,29

Funkcioniranje Kraljevstva

Tako će biti uređenje Mesijina kraljevstva, u kojem će on biti božanski postavljen vladar — kralj. Generacija Izraelaca ponovno okupljenih u svoju zemlju, koja živi kada se dogodi veliko čudo božanskog uplitanja za njihovu zaštitu, bit će prva koja će dobiti priliku blagoslova pod blagotvornom vlašću ovih mesijanskih kraljevskih uređenja. Oni koji pokažu svoju odanost novom poretку surađivat će u širenju njegovih blagoslova svojim primjerom poslušnosti.

Proroštvo koje se na to odnosi glasi: "Dogodit će se da, kao što ste bili kletva među narodima, o kućo Judina i kućo

Izrael; tako ću vas spasiti i bit ćete blagoslov: ne bojte se, nego neka vam ruke budu jake. Ovako veli Gospod, Svemogući: Kao što sam odlučio donijeti nesreću nad vama i ne pokazah milosti kad me vaš otci razljutiše, govori Gospod, Svemogući, tako sam sada odlučio opet činiti dobro Jeruzalemu i Judi. Ne bojte se. Evo što trebate činiti: Govorite istinu jedni

drugima i sudite pravedno i iskreno na svojim sudovima; ne kujte zlo jedni protiv drugih i ne volite se lažno zaklinjati. Sve to mrzim, kaže Gospodin." Zaharija 8,13-17

Božanske principe pravednosti ovdje izložene, koje će Izraelci morati poštovati i kojima će se morati pokoravati da bi primili blagoslove Mesije, morat će poštovati i narod svih naroda, kako bi i oni mogli primiti blagoslove kraljevstva. Oni koji to učine bit će blagoslovljeni i također će imati privilegij surađivati na tom velikom projektu blagoslova koji će se na kraju proširiti kako bi obuhvatio "sve obitelji zemaljske".

Po Božjoj slici

Drugo dragocjeno kraljevsko obećanje glasi: "Dani dolaze, kaže Gospodin, kada ću sklopiti novi savez s narodom Izraelovim i s narodom Judinim. Neće biti kao savez koji sam sklopio s njihovim precima kada sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz Egipta, jer su prekršili moj savez, iako sam im bio muž, kaže Gospodin.

Ovo je savez koji ću sklopiti s narodom Izraelovim nakon onog vremena, veli Gospod. Stavim zakon svoj u umove njihove i napišem ga na srca njihova. Ja ću im biti Bog, a oni će biti narod moj. Više neće poučavati bližnjega svoga niti će reći drugome: 'Spoznaj Gospodina!' Jer će me svi poznati, od najmanjeg do najvećega, veli Gospod.

Jer oprostit ću njihovu nepravdu i grijeha njihovih se više neću spominjati." Jeremija 31,31-34

Ključni element ove proroštine jest obećanje da će Bog staviti svoj zakon u umove svoga naroda i zapisati ga u njihova srca. Vjerujemo da to opisuje stanje čovjeka na Božju sliku. Tako je stvoren Adam, a Božje obećanje jest da će čovjek, po posredništvu mesijanskog kraljevstva, biti vraćen u ovo stanje savršenstva i zajedništva s Bogom.

Kad je prvotno stvoren, čovjeku je dana vlast nad zemljom. (Postanak 1:27,28). Ta će vlast također biti obnovljena. Isus nas je na to uvjerio u jednoj od svojih prispodoba. On je prikazao ljude svih naroda kako su suđeni, pri čemu su neki pokazivali jarčje naravi, dok su drugi bili poput ovaca. Tim ovcima bit će rečeno: "Dođite, blagoslovljeni Očevi, naslijedite kraljevstvo koje vam je pripremljeno od postanka svijeta." Matej 25,34

Studija ove parabole ukazuje na to da će osobina karaktera potrebna za nasljeđivanje izvornog gospodstva danog čovjeku biti nesebičan interes za druge.

Sebičnost je bila pogubna pošast za čovječanstvo tijekom svih stoljeća iskustva pada čovjeka. U okviru mesijanskog kraljevstva, ljubav će zamijeniti sebičnost. Tada će se cjelovito značenje Zakona koje je Bog dao drevnom Izraelu preko Mojsija prepoznati i prihvatiti kao pravilo života za cijelo čovječanstvo.

Mojsije je dao tom zakonu njegovo pravo značenje, govoreći,

"Ljubit ćeš Gospodina, Boga svojega, svim srcem svojim, svojom dušom i svom snagom svojom" i "Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe". Ponovljeni zakon 6,5; Levitski zakonik 19,18

S takvim mjerilom pravednosti kao vodećim načelom u životima svih ljudi, otkupljenih od izvornog grijeha i vraćenih u savršenstvo života, kakvo će ovozemaljsko mjesto biti slavno!

U skladu s Božjim standardima, onima koji odbijaju poslušati i surađivati nakon što im se pruži dovoljno vremena da pozitivno odgovore na uredbе kraljevstva, neće biti dopušten život, jer će smrt ostati kazna za namjerni grijeh. To znači da neće biti ničega što bi narušilo sreću obnovljene ljudske vrste. Djela apostolska 3:22,23

Iako su mnoga od divnih obećanja mesijanskog kraljevstva dana, u prvom redu, Izraelcima, Biblija nas uvjerava da će ona također biti ispunjena i za narode svih zemalja, jer je Bog upotrijebio Izrael kao prototip svijeta. Izraelci, ponovno okupljeni u svojoj obećanoj zemlji, imat će prvu priliku uživati u blagoslovima, ali je cjelokupno čovječanstvo uključeno u milosrđe i ljubav našega Boga.

Vraćanje svega

Svi su Božji proroci bili rječitima u svojim proroštvima o blagoslovima koji dolaze i Židovima i poganima po posredništvu Mesijeva kraljevstva. U Novom zavjetu apostol Petar opisuje razdoblje kada će se ta proroštva ispuniti kao "vrijeme povrata svega", za koje dodaje: "o kojem je Bog govorio ustima svih svojih svetih proroka od pamtivijeka". Djela 3,20-21

Kad je Petar tako sažeo značenje ujedinjenog proročkog svjedočanstva o blagoslovima mesijanskog kraljevstva, obraćao se židovskoj publici, pa je dodao: "Vi ste djeca proroka i saveza koji je Bog sklopio s vašim ocima, rekavši Abrahamu: „U tvome sjemenu blagoslovljene će biti sve obitelji zemaljske.“" Djela 3,25

Ovdje Petar objašnjava da će se Božje obećanje Abrahamu da blagoslovi sve obitelji zemaljske ispuniti "obnovom" svega. Znamo da je Bog potvrdio svoje obećanje ocu Abrahamu svojom zakletvom, a Petar nam kaže da ga je potvrdio i svjedočanstvom svih svojih svetih proroka.

Obnova znači povratak u prethodno stanje, a najvažnija stvar koja se treba obnoviti ljudima jest život. Zbog toga što su prestupili božanski zakon, naši su prvi roditelji izgubili povlasticu vječnog života, a njihova su djeca rođena nesavršena i smrtna. Od tada grijeh i smrt nastavljaju vladati nad zemljom,

uzrokujući neizmjernu tugu i patnju među ljudima svih naroda.

Prorok David pisao je o tom dugom razdoblju ljudske patnje, opisujući ga kao noć uplakanosti. Kao Božji prorok, David je, međutim, dodao i radosnu vijest da "jutrom dolazi radost". (Psalmi 30,5). Drugim riječima, zločinstvo grijeha i smrti neće ostati zauvijek.

Izaija, još jedan od Božjih svetih proroka, opisao je buduća "vremena obnove" kao dan u kojem stanovnici svijeta više neće reći da su bolesni. (Izaija 33,24). Izaija je također napisao da će se tada otvoriti oči slijepima i otvarati uši naglim. (Izaija 35,5). Nadalje, napisao je da će ljudi graditi kuće i nastanjivati ih, saditi vinograde i jesti njihov plod. Izaija 65,21,22

Doista, budućnost Izraela i svijeta je svijetla. Zemlja će se ispuniti slavom Gospodnjom. (Habakuk 2,14). Neće više biti rata, niti straha od rata. Svi će biti ekonomski i kulturno sigurni, što je simbolizirano proroštvom da će svatko stanovati pod svojom lozom i smokvom. Mihej 4,1-4

Krajnji i slavni rezultat vladavine te svjetske vlade bit će mir između Boga i čovjeka te među ljudima, s pravednim zakonima Stvoritelja koje će cjelokupno čovječanstvo poštovati i kojima će se podvrgavati. Prorok David to je rječito prorekao. Citiramo:

"Istina niče iz zemlje, a pravednost gleda s neba. Da, Gospod izlijeva svoje blagoslove. Zemlja naša daće svoj obilni rod. Pravednost ide pred njim kao glasnik, pripremajući put za njegove korake." Psalam 85:11-13